

Ønske. Og som Tilfældet er i mit Sogn, kan jeg nævne — da den ærede Minister vilde have Eksempler — saaledes er det ogsaa i Bynghby Sogn, som jeg før omtalte. Ikke alene i de tilgrænsende Sogne er Distriktslægen ikke Fattiglæge, men i selve Bynghby Sogn, hvor han bor, er han det heller ikke. Altsaa er Justitsministerens Paastand ikke rigtig, og jeg hævder, at det, jeg fremførte, var rigtig. Jeg mener ligesom andre ærede Talere og ligesom den ærede Justitsminister, at Lovforslaget bør tages under velvillig Overvejelse, men jeg gør opmærksom paa, at disse Embeder ere søgte Embeder, og det forekommer mig, at man ikke saaledes kan blive ved med, som det har været Skik og Brug, at øse Penge ud baade af Statskassen og de kommunale Kasser. Hvis vi ville tage alle de Lovforslag — det er en stor Mængde Lovforslag — som her foreligge, til Følge, vil Resultatet efter min Opfattelse meget snart være, at Befolkningen vil staa over for økonomisk Udelæggelse.

Bluhme: Jeg vil gerne henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke er muligt at tage under Overvejelse samtidig med denne Lov, eller inden denne Lov vedtages, at forsøge Distriktslægerne Antal. Det er dog ubetinget klart, at paa sine Steder vil det formindste Arbejdet, selv om jeg ganske vist skal give den højtærede Justitsminister Ret i, at for en stor Del vil der ved Forsøgelsen af Distriktslægerne Antal blive taget Hensyn til Afstanden, især da i Sjælland. Men jeg vil dog henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke ved et Embede, der synes i den Grad overbeholdt som det i Svendborg, var en rimelig Vej at hjælpe derpaa ved at dele Embedet fremfor at forhøje Indtægten. I det hele taget forekommer det mig, at det var en heldigere Maade at anvende Statsmidlerne paa, naar man altid gik den Vej, at man søgte at fordele de Statsstiftud, man yder, paa saa mange som muligt, end særlig koncentrere Stiftuddene eller Lønningssforhøjelserne paa de enkelte. Hvis denne Lov bliver vedtagen, hvis Lønningerne forhøjes for Distriktslægerne, er det dog klart, at det vil blive endnu vanskeligere senere at faa disse Embeders Antal forøget. Med de lave Lønninger gaa dog rimeligvis Rigsdag og Regering lettere til at forøge Antallet, end naar først Lønningerne ere blevne forhøjede. Selv efter at vi have forøget Lønningerne, er det klart, at der rundt omkring vil vedblive at lyde Krav om flere Distriktslæger, paa visse Steder paa Grund af Arbejdets Mængde, paa andre

paa Grund af Afstanden, saa jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at vise sig mere imødekommende, end det egentlig lod til, at han vilde efter sine første Udtalelser, hvis man her fra Rigsdagens eller fra Udvalgets Side fremkommer med et Forslag om Forøgelse af Distriktslægerne Antal. I Sjælland trænge vi haardt dertil.

Justitsministeren (Melleman):

Med Hensyn til de sidste Bemærkninger skal jeg fremhæve, at jeg har aldeles ikke udtalt noget om, at jeg vil være imod Distriktslægeembedernes Forøgelse. Det sker jo af og til, ikke alene i Sjælland, men ogsaa andre Steder. Vi have jo næsten hvert Aar Eksempler paa, at enkelte Distrikter ere blevne delte paa Grund af deres Vidtløftighed. Saaledes vil man for Eksempel for nylig erindre Randers, hvor der tidligere kun var en Distriktslæge for By- og Landdistriktet, men hvor nu Embedet er delt saaledes, at der er to. Det er naturligvis noget, jeg ingenlunde er imod, naar der kan være Tale om det. Men jeg vil blot bemærke, at hvad Sjælland angaar, er der ogsaa en anden Maade, hvorpaa man kommer Egnene til Hjælp, og hvad hver Finanslov bærer Vidnesbyrd om. Det er det, at paa Steder, hvor man finder, at der egentlig ikke er Grund til at oprette ny Distriktslægeembeder, men hvor man dog erkender, at det paa Grund af Befolkningens Tyndhed er uansteligt at holde en Læge, der giver man privat praktiserende Læger Statsstiftud, og dem er der jo mange af paa Finansloven. Der er altsaa ikke fra Statsmagtens Side nogen Utilbøjelighed til at komme saadanne mindre heldig stillede Distrikter til Hjælp. Hvad det angaar, at man skalde trykke sig ved at forøge Antallet paa Grund af den foreslaede lille Lønningssforhøjelse, kan jeg ikke tro det. Her er jo ikke Spørgsmaal om at give store Lønninger, i Stedet for at man hidtil har givet smaa, men her er kun Spørgsmaal om at give smaa Lønninger alligevel, selv om man ogsaa gaar ind paa den Forhøjelse af et Par Hundrede Kroner om Aaret, som der er Tale om i det her foreliggende Lovforslag. — Hvad det ærede Medlem for Randers Amts Afd. Valgtræds (W. Dinesen) angaar, kan jeg kun sige, at det statistiske Materiale i Henseende til det Spørgsmaal, han har rejst, naturligvis vil kunne tilvejebringes for Udvalget. Jeg tror imidlertid ikke, at min Hukommelse skuffer mig, naar jeg siger, at de sidste Oplysninger, der ere indhentede for et Par Aar siden i Anledning af dette Spørgsmaal, førte til det Resultat, jeg nævnte, nemlig